

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Sak 159-03
Klager: NN
Innklaget: Aktiv Kapital

Saken gjelder: Om inkassovarsel og betinget oppsigelse av hele gjelden.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www..klagenemnda.inkasso.no

1 Saksforholdet

Klager betalte ikke kredittkortgjeld etter faktura 30.04.03 med forfall 15.05.03, som gjaldt minimumsbeløpet for to forfalte normale terminer på i alt kr. 1.748. I inkassovarsel 30.05.03 het det at ”Saldo, inkludert transaksjoner som mottas på et senere tidspunkt, betraktes da som oppsagt, og forfaller til betaling i sin helhet.” Formuleringen innebar at gjeld per 15.05.03, som utgjorde kr. 29.812,89 og senere opparbeidet gjeld på kortet frem til 30.05.03, som viste seg i alt å være kr. 30.327,74, forfalt i sin helhet hvis ikke fakturabeløpet var betalt innen 14 dager.

Beløpet ble ikke betalt inne 14-dagersfristen, og hele gjelden ble overført til inkasso.

Per 15.06.03 var ytterligere en tredje normal termin forfalt, slik at minimumsbeløpet nå var kr. 2.923.

Betalingsoppfordring ble sendt 23.06.03, med hovedstol kr. 30.327,74, påløpte renter kr. 121,24, og tariffmessig inkassosalær - i forhold til hovedstol kr. 30.327,74 - på kr. 2.628,80.

2 Partene anfører

Klager anfører at hele kravet ikke er korrekt varslet etter inkassoloven § 9, jf forskriften § 1-2. Inkassovarselet 30.05.03 er et kombinert inkassovarsel og en betinget oppsigelse av kortavtalen, men hele gjelden var ikke forfalt per 30.05.03. Det er derfor ikke gitt gyldig inkassovarsel for hele kortsaldoen. Inkassovarselet er i realiteten sendt før kravet er forfalt.

Til innklagedes subsidiære anførsel hevder klager at vilkårene for å unnlate varsel etter § 12 ikke er til stede. Kredittilsynets uttalelse om et husleiekraft, kan ikke anvendes i denne sak, da det med unntak av tredje termin ikke gjelder et likeartet krav. Det som er sendt til inkasso er hele kredittkortsaldoen, noe som fordrer et eget inkassovarsel.

Klager anfører videre at dersom inkassoklagenemnda kommer frem til at selskapet har handlet i strid med inkassolovens § 9, bortfaller krav på inkassosalæret i sin helhet etter inkassoloven § 17. Det kan ikke være slik at selskapet uansett vil ha krav på salær for det beløp som er korrekt varslet.

Klager har lagt ned slik påstand:

Det foreligger ikke grunnlag for inkassosalær da vilkårene i inkassolovens § 9 ikke er fulgt.

Innklagede anfører at inkassovarselet oppfylder vilkårene i inkassoloven § 9. Det er ubestridt at to terminer var misligholdt da varselet ble sendt, samt at vilkårene for å si opp avtalen etter kortavtalen punkt 18, jf punkt 13, forelå allerede 16.04.03. Det kan heller ikke anses tvilsomt at klageren gjennom inkassovarselet klart og tydelig ble opplyst hvilke konsekvenser som ville oppstå ved fortsatt betalingsmislighold. Hensynet bak inkassoloven § 9 er at skyldneren skal gis sjanse til å unngå de negative konsekvenser en inkassoprosess vil påføre ham. Dette hensynet må anses vel ivaretatt gjennom de forskjellige fakturaer og det inkassovarsel han har mottatt fra fordringshaver.

Subsidiært anfører innklagede at dersom inkassoklagenemnda finner at inkassovarslet ikke er lovmessig, er vilkårene for å unnlate varsel etter inkassoloven § 12 til stede. Det foreligger et vedvarende mislighold. Så lenge klageren uomtvistelig har misligholdt flere terminer og samtidig mottatt en ”betinget” oppsigelse av totalsaldoen, er hensynet bak varslingsreglene ikke til stede. Det vises til Kredittilsynets uttalelse i et lignende tilfelle, som gjaldt husleiekraft, hvor det ble uttalt at det ikke var nødvendig med nytt varsel. De samme må gjelde i denne saken.

Under enhver omstendighet hevder innklagede at dersom inkassoklagenemnda finner at det ikke er tilstrekkelig varslet for hele gjelden, er det tilstrekkelig varslet for forfalte terminer per 30.05.03, og det er da uansett grunnlag for 3x inkassosatsen, som utgjør tungt salær for kr.1.748.

Innklagede har lagt ned slik påstand:

Prinsipalt:
Klagen tas ikke til følge

Subsidiært:
Klagen tas delvis til følge slik at inkassosalær beregnes på bakgrunn av forfalt hovedstol stor kr 2 923,-, dvs 3 X inkassosatsen for tyngre saker.

3 Inkassoklagenemndas syn på saken

Inkassoloven § 9 første ledd lyder slik:

Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren

- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
- b) i varslet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Det fremgår av annet ledd at fristen i inkassovarslet skal være minst 14 dager fra avsendelsen.

Det fremgår av § 9 at gjelden må være forfalt før inkassovarsel kan sendes. På tidspunktet for utsendelsen av inkassovarslet 30.05.03 var to terminer forfalt. I tillegg ble det varslet at hele gjelden var å betrakte som forfalt dersom kravet (de to terminene) ikke ble betalt ved utløpet av fristen i inkassovarslet. Inkassoklagenemnda legger etter dette til grunn at hele gjelden ikke var forfalt da inkassovarslet ble sendt. Det må være uten betydning at fordringshaver hadde anledning til å si opp avtalen og bringe kravet til forfall før inkassovarsel ble sendt, når dette faktisk ikke er gjort. Vilkårene i § 9 er etter dette ikke oppfylt.

Inkassoklagenemnda er ikke enig i at unntaket fra varslingsplikten i § 12 kan anvendes. Det er der et vilkår at ”det er fare for at dekningsmulighetene ellers helt eller delvis vil bli forspilt”, noe det ikke er grunnlag for å hevde i denne sak. Kredittilsynets uttalelse om et husleiekraft gjelder ikke et tilsvarende tilfelle. Inkassovarslet i nærværende sak gjaldt enkeltterminer, mens det kravet som ble sendt til inkasso var hele gjeldsforholdet. Dette kan ikke sies å være likeartede krav.

Inkassoklagenemnda er etter dette kommet til at det ikke er sendt tilstrekkelig inkassovarsel for hele gjelden, og at det ikke var grunnlag for å kreve inkassoomkostninger beregnet på grunnlag av hele kortgjelden.

Etter inkassoloven § 17 fjerde ledd annet punktum kan inkassoomkostninger ikke kreves hvis reglene i § 9 er overtrådt. Inkassoklagenemnda finner videre at fremgangsmåten med å anse at et inkassovarsel skal gjelde for ikke forfalt gjeld, er i strid med god inkassoskikk etter § 17 fjerde ledd første punktum første alternativ. Skyldnerens plikt til å erstatte inkassoomkostninger faller da bort. Det er etter dette ikke grunnlag for inkassoomkostninger etter innklagedes anførsel om tungt salær for kr.1.748, jf den subsidiære påstand.

4 Vedtak

Klagen gis medhold. Det er ikke sendt gyldig inkassovarsel for hele gjelden. Innklagede har opptrådt i strid med god inkassoskikk. Klager skal ikke betale noe inkassosalær.

Oslo, 21. januar 2004

Iver Huitfeldt
Leder inkassoklagenemnda